

СИНТЕЗ БІОЛОГІЧНО АКТИВНИХ СПОЛУК

Рекомендована д-р хім. наук, проф. І.С. Гриценком

УДК 54.057:547.461.3:547.792:547.853.3

СИНТЕЗ ТА ПРОТИСУДОМНА АКТИВНІСТЬ ПОХІДНИХ [1,2,4]ТРІАЗОЛО[1,5-а]ПІРИМІДИНУ

©Г.І. Северіна, Л.О. Перехода, В.А. Георгіянць

Національний фармацевтичний університет, Харків

Резюме: здійснено синтез похідних 5-аміно-7-феніл-4,7-дигідро[1,2,4]тріазоло[1,5-а]пірамідин-6-карбонітрилів та 6-амінометил-7-феніл-1,2,4-тріазоло[1,5-а]пірамідин-5(4Н)-онів. Синтезовані сполуки показали значну протисудомну активність.

Ключові слова: синтез, 1,2,4-тріазол, пірамідин, протисудомна активність.

Вступ. У ряду похідних 1,2,4-тріазолу знайдені сполуки з вираженою протимікроноскою [1], фунгіцидною [2], протитуберкульозною [3], протисудомною [4], протизапальною та аналгетичною [5] активностями. Аналіз літературних джерел дає підстави стверджувати, що досить продуктивним варіантом синтезу нових типів фармацевтично перспективних сполук є поєднання тріазольного циклу з іншими гетероциклічними фрагментами. Саме тому з урахуванням різноманітної біологічної дії пірамідиновмісних ансамблів [6] метою даної роботи є синтез гетероциклічних систем, в яких тріазольний та пірамідиновий цикли з'єднані між собою. Одним із найбільш зручних методів синтезу азоловіримідинових систем є циклоконденсація гетероциклічних амінів з біфункціональними карбонільними сполуками [7]. Незважаючи на те, що досить велика кількість досліджень присвячена питанням направленості формування конденсованих азоловазинових систем, вони не втратили актуальності у зв'язку з різноманітністю як умов проведення реакції, так і реагентів, які в них використовуються.

Методи дослідження. З метою розширення кола реагентів, на основі яких можливе формування ансамблів азоловазинів, ми в даній роботі дослідили взаємодію 3-аміно-1,2,4-тріазолу (1) з бензиліденпохідними малонодинітрилу (2) та ціанооцтового ефіру (6) в різних умовах, а також з їх синтетичними попередниками – заміщеними бензальдегідами (3) та малонодинітрилом (4) та з етилціаноацетатом (5) в умовах трикомпонентної циклоконденсації (схема 1).

Було встановлено, що при кип'ятінні 1,2,4-тріазолу (1) з еквімолярними кількостями бензиліденпохідних малонодинітрилу (2) в етанолі в присутності каталітичних кількостей триетиламіну утворюється 5-аміно-7-феніл-4,7-дигідро[1,2,4]тріазоло[1,5-а]пірамідин-6-карбонітрил (7) (табл.1).

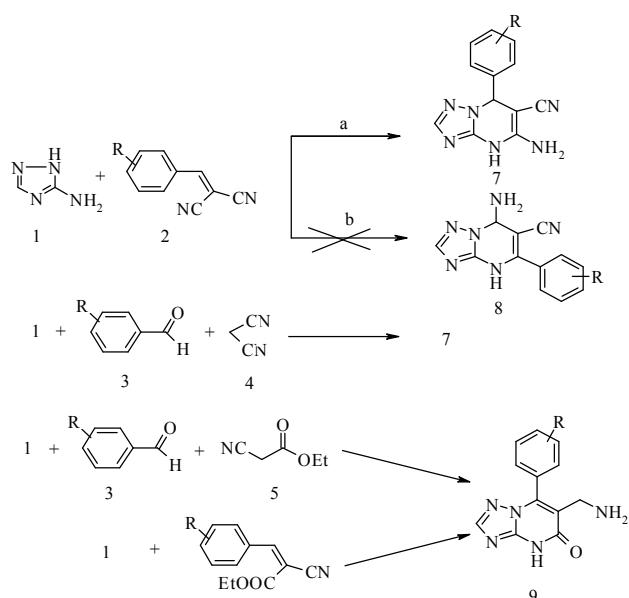

Схема 1

Аналогічні результати були отримані і при проведенні трикомпонентної конденсації аміну (1) з заміщеними бензальдегідами (3) та малонодинітрилом (4) у тих самих умовах. Контроль за тривалістю процесу та доведення індивідуальності продуктів здійснювали методом ТСХ. Описуючись на даній літературі [8] щодо залежності направленості формування азоловіримідинових систем від умов проведення реакцій, нами також було проведено зазначені реакції у середовищі диметилформаміду без додавання основного катализатора. Однак очікування, що в умовах висококиплячого основного розчинника можливе утворення як продукту 7, так і суміші продуктів 7 та 8, не справдилися.

На нашу думку, було доцільно також провести реакції взаємодії 3-аміно-1,2,4-тріазолу (1) з заміщеними бензальдегідами (3) та етиловим ефіром ціанооцтової кислоти (5), що є структурним

аналогом малонодинітрилу, та продуктами міжмолекулярної конденсації останніх – бензиліденпохідними ціанооцтового ефіру (6) в аналогічних умовах, що і для похідних малонодинітрилу. При проведенні зазначених реакцій у середовищі етанолу в присутності каталітичних кількостей триетиламіну із реакційної маси було виділено лише вихідні продукти: амінотріазол (хроматографічно) та бензиліденпохідні ціанооцтового ефіру (в умовах трикомпонентної кон-

денсації – інтермедіат). А при кип'ятінні в ДМФА протягом 5 годин з додаванням каталітичних кількостей триетиламіну були виділені продукти із тріазолопіримідиновим скелетом. Однак замість очікуваних 5-оксо-7-феніл-4,5,6,7-тетрагідро-1,2,4-тріазоло[1,5-а]піримідин-6-карбонітрилів були отримані 6-амінометил-7-феніл-1,2,4-тріазоло[1,5-а] піримідин-5(4Н)-они (9), що може бути пояснено відновленням нітрильної групи в даних умовах (табл.1).

Таблиця 1. Характеристика синтезованих похідних 1,2,4-тріазоло[1,5-а]піримідинів

Спо-луга	R	Вихід, % (метод)	Т.пл., С°	Вирах. N, % Знайд. N, %	Брутто-формула	IЧ-спектр ν, см ⁻¹
7а	H	65(А) 60(Б)	260-262	35,27 36,10	C ₁₂ H ₁₀ N ₆	3460, 3205-2900, 2157
7б	4-Me	64(А) 60(Б)	265-267	33,32 33,40	C ₁₃ H ₁₂ N ₆	3468, 3280-2900, 2150
7в	4-Cl	62(А) 60(Б)	261-263	30,81 30,90	C ₁₂ H ₉ N ₆ Cl	3416, 3300-2900, 2120
7г	4-Br	64(А) 62(Б)	268-270	26,49 26,60	C ₁₂ H ₉ N ₆ Br	3420, 3292-2800, 2125
7д	4-OMe	64(А) 60(Б)	252-254	31,34 31,45	C ₁₃ H ₁₂ N ₆ O	3430, 3268-2900, 2130
7е	4-F	64(А) 59(Б)	242-246	32,79 32,90	C ₁₂ H ₉ N ₆ F	3472, 3268-2900, 2120
7ε	4-NO ₂	49(А) 45(Б)	266-268	34,61 34,70	C ₁₂ H ₉ N ₇ O ₂	3418, 3340-2900, 2140
7ж	3,4-F ₂	62(А) 58(Б)	238-240	30,53 30,70	C ₁₂ H ₈ N ₆ F ₂	3420, 3345-2900, 2140
7з	3-Cl	63(А) 60(Б)	258-260	30,81 30,90	C ₁₂ H ₉ N ₆ Cl	3416, 3332-2900, 2120
7и	3,4-Cl ₂	59(А) 55(Б)	265-267	27,36 27,50	C ₁₂ H ₈ N ₆ Cl ₂	3450, 3369-2900, 2130
7i	2,5-Me ₂	64(А) 60(Б)	268-270	31,55 31,70	C ₁₄ H ₁₄ N ₆	3468, 3284-2900, 2128
9а	H	58(А) 54(Б)	268-270	27,22 27,30	C ₁₂ H ₁₁ N ₅ O ₂	3333, 2899, 1682, 1637, 1546
9б	4-Me	57(А) 52(Б)	254-256	25,81 25,90	C ₁₃ H ₁₃ N ₅ O ₂	3400, 2900, 1680, 1645, 1544
9в	4-Cl	56(А) 52(Б)	266-268	24,01 24,20	C ₁₂ H ₉ N ₅ Cl	3362, 2850, 1668, 1632, 1536

Оскільки вірогідним механізмом реакції формування азолопіримідинів (7, 9) є початкове приєднання за Міхаелем амінотріазолу (1) до активованого подвійного зв’язку бензиліденпохідних (2,5) з наступною внутрішньомолекулярною циклізацією, то необхідність більш жорстких умов проведення реакції для бензиліденпохідних ціанооцтового ефіру (5) порівняно з бензиліденпохідними малонодинітрилу (2) обумовлена більшим електронегативним впливом нітрильної групи, ніж складноефірної, що сприяє активації подвійного зв’язку.

Будову синтезованих сполук доведено даними IЧ-, ЯМР ¹H - спектроскопії та елементним аналізом (табл. 1, 2). Експериментально вста-

новлений елементний склад точно відповідає структурі 9, разом з тим наведеним даним для структури 7 відповідає і структура 8.

В IЧ-спектрах продуктів 7 представлені смуги поглинання асоційованих аміно- та іміногруп (3460-3416 та 3348-3290 см⁻¹ відповідно), про наявність в усіх отриманих сполуках нітрильної групи свідчить низькоінтенсивна характеристична смуга поглинання при 2100-2200 см⁻¹; смуги валентних коливань зв’язку C=C дигідропіримідинового циклу знаходяться в ділянці 1672-1695 см⁻¹; смуги валентних коливань при 1600 см⁻¹ дозволяють розпізнати ароматичний цикл. Порівняно зі спектрами сполук 7 у спектрах сполук 8 відсутні смуги поглинання нітрильної групи, та з’являються смуги обумовлені валентни-

ми коливаннями карбонільних груп (амід-1) при $1605\text{-}1700\text{ cm}^{-1}$

У спектрах ЯМР ^1H синтезованих сполук присутні сигнали протонів: арильного кільця, замісників, NH_2 та NH груп, сигнали протонів метинових груп у другому положенні тріазольного циклу та у сьомому положенні (7) піримідинового циклу (табл. 2). Порівнюючи спектри сполук 9 із спектрами сполук 7, було відзначено суттєве

зміщення імінного протону сполук 9 в ділянці слабкого поля (на 2,2-3,0 м.д.), що обумовлено його амідним характером та є типовим для азопіримідинів, що містять фрагмент $\text{NH}-\text{C}=\text{O}$ [8]. Цей факт ще раз підтверджує, що напрямленість формування піримідинового циклу відповідає запропонованому механізму реакції. Також з'являються синглетні сигнали метиленової групи в області 3,5-3,8 м.д.

Таблиця 2. Спектри ЯМР ^1H синтезованих речовин

Сполучка	NH $1\text{H}, \text{c}$	CH-2 $1\text{H}, \text{c}$	Аг-Н	NH_2 $2\text{H}, \text{c}$	CH-7	Сигнали протонів інших функціональних груп
7а	8,75	7,72	7,45-7,25, м, 5Н	7,19	5,32, 1Н, c	-
7б	8,72	7,69	7,30-7,15, м, 4Н	7,10	5,25, 1Н, c	2,25, 3Н, c, CH_3
7в	8,75	7,69	7,45, 2Н, д, 3,5-Н 7,30, 2Н, д, 2,6-Н	7,23	5,34, 1Н, c	-
7г	8,74	7,70	7,44, 2Н, д, 3,5-Н 7,29, 2Н, д, 2,6-Н	7,22	5,34, 1Н, c	-
7д	8,72	7,71	7,42-7,23, м 4Н	7,20	5,25, 1Н, c	3,76, 3Н, c, OCH_3
7е	8,75	7,68	7,40-7,23, м, 4Н	7,19	5,36, 1Н, c	
7е	8,90	7,74	8,25, 2Н, д, 3,5-Н 7,55, 2Н, д, 2,6-Н	7,31	5,55, 1Н, c	
7ж	9,30	8,80	7,75-7,35, м, 3Н	7,28	5,39, 1Н, c	
7з	8,73	7,71	7,72-7,28, м, 4Н	7,20	5,31, 1Н, c	
7и	8,79	7,71	7,49-7,36, 2Н, м, 2,5-Н 7,32-7,25, 1Н, д, 6-Н	7,15	5,35, 1Н, c	-
7і	8,74	7,70	7,40-7,24, м, 3Н	7,18	5,32, 1Н, c	2,28, 6Н, c, 2CH_3
9а	12,21	8,00	7,55-7,25, м, 5Н	7,10	-	3,71, 2Н, c, CH_2
9б	12,30	7,80	7,45, 2Н, д, 3,5-Н 7,20, 2Н, д, 2,6-Н	6,90	-	3,78, 2Н, c, CH_2 2,15, 2Н, c, CH_3
9в	12,33	7,88	7,45, 2Н, д, 3,5-Н 7,30, 2Н, д, 2,6-Н	7,00	-	3,73, 2Н, c, CH_2

Результати фармакологічних досліджень протисудомної активності на моделі аудіогенних судом показали, що синтезовані сполуки перевищують або знаходяться на рівні препарату порівняння ламотриджину.

Результати й обговорення. ІЧ-спектри одержаних сполук записані на приладі «Specord-M-82» в таблетках KBr, концентрація речовини – 1%. Спектри ЯМР ^1H синтезованих речовин знято на приладі Varian Mercury-VX-200 (робоча частота 200 МГц), розчинник – ДМСО – d_6 , внутрішній стандарт – тетраметилсилан (TMS). Хімічні зсуви наведено в шкалі д. (м.д.).

Загальна методика синтезу похідних 5-аміно-7-феніл-4,7-дигідро[1,2,4]тріазоло[1,5-а]піримідин-6-карбонітрилу (7 а-і).

Метод А. Суміш 0,01 моль 3-аміно-1,2,4-тріазолу та 0,01 моль відповідного бензиліденпохідного маллонодинітрилу розчиняють у 10 мл етанолу, додають 3-4 краплі триетиламіну та кип'ятити протягом 2 годин. Отриманий осад відфільтровують, сушать та кристалізують із ДМФА.

Метод Б. Суміш 0,01 моль 3-аміно-1,2,4-тріазолу та 0,01 моль маллонодинітрилу розчиняють у 10 мл етанолу, додають 0,01 моль відповідного бензальдегіду, 3-4 краплі триетиламіну та кип'ятити протягом 3 годин. Осад, що виділився, відфільтровують, сушать та кристалізують із ДМФА.

Загальна методика синтезу похідних 6-амінометил-7-феніл-1,2,4-тріазоло[1,5-а]піримідин-5(4Н)-онів (9 а-в).

Метод А. Суміш 0,01 моль 3-аміно-1,2,4-тріазолу та 0,01 моль відповідного бензиліденпохідного ціаноцтового ефіру розчиняють у 2 мл ДМФА, додають 3-4 краплі триетиламіну та кип'ятити протягом 5-6 годин, до гарячого розчину додають 5 мл 2-пропанолу. Осад, що виділився, відфільтровують, промивають 2-пропанолом, сушать. Кристалізують із ДМФА.

Метод Б. Суміш 0,01 моль 3-аміно-1,2,4-тріазолу та 0,01 моль маллонодинітрилу розчиняють у 2 мл ДМФА, додають 0,01 моль відповідного бензальдегіду, 3-4 краплі триетиламіну та кип'ятити протягом 6 годин. Осад, що виділився, відфільтровують, сушать. Кристалізують із ДМФА.

Висновки. 1. Взаємодією 3-аміно-1,2,4-триазолу з бензиліденпохідними малонодинітрилу та ціаноцтового ефіру, а також з їх синтетичними попередниками – заміщеними бензальдегідами, малонодинітрилом та ціаноцтовим ефіром в умовах трикомпонентної конденсації, синтезовано похідні 5-аміно-7-феніл-4,7-дигідро[1,2,4]-триазоло[1,5-а]пirimідин-6-карбонітрилів та

6-амінометил-7-феніл-1,2,4-триазоло[1,5-а]пirimідин-5(4Н)-онів відповідно.

2. Структуру синтезованих сполук підтверджували методом ІЧ-, ЯМР ^1H -спектроскопії, даними елементного аналізу.

3. Проведено фармакологічні дослідження протисудомної активності синтезованих сполук.

Література

- Kaplancikli Z. A., Turan-Zitouni G., Ozdemir A. et al. New triazole and triazolothiadiazine derivatives as possible antimicrobial agents // Eur. J. Med. Chem. – 2008. – Vol. 43. – P. 155-159.
- Ezababi I.R., Camoutsis C., Zoumpoulakis P. et al. Sulfonamide-1,2,4-triazole derivatives as antifungal and antibacterial agents: synthesis, biological evaluation, lipophilicity, and conformation studies // Bioorg. Med. Chem. – 2008. – Vol. 16, №3. – P. 1150-1161.
- Ozdemir A., Turan-Zitouni G., Kaplancikli Z. A. et al. Synthesis of some 4-arylidenediamino-4H-1,2,4-triazole-3-thiols and their antituberculosis activity // J. Enzyme Inhib. Med. Chem. – 2007. – Vol. 22, №4. ? P. 511-516.
- Chen J., Sun X., Chai K. et al. Synthesis and anticonvulsant evaluation of 4-(4-alkoxylphenyl)-3-ethyl-4H-1,2,4-triazoles as open-chain analogues of 7-alkoxy-4,5-dihydro-[1,2,4]triazolo[4,3-a]quinolines // Bioorg. Med. Chem. - 2007. - Vol. 15, №21 - P. 6775-6781
- Labanauskas L., Udrenaite E., Gasdelis P. Synthesis of 5-(2,3- and 4-methoxyphenyl)-4H-1,2,4-triazole-3-thiol derivatives exhibiting anti-inflammatory activity // Farmaco. - 2004. - Vol. 59, №4. - P. 255-259
- Baraldi P. G., Cavvari B., Spallutto G. et al. Design, synthesis and biological evaluation of a second generation of pyrazolo[4,3-e]-1,2,4-triazolo[1,5-c]pyrimidines as potent and selective A_{2A} adenosine receptor antagonists // J. Med. Chem. - 1998. - Vol. 41. - P. 2126
- Липсон В.В., Десенко С.М., Орлов В.Д. и др. Циклоконденсация 3-амино-1,2,4-триазолов с эфирами замещенных коричных кислот и ароматическими непредельными кетонами // ХГС. – 2000. – №11. – С. 1542-1549.
- Липсон В.В., Десенко С.М., Бородина В.В. и др. 2-Метилтио-4,5,6,7-тетрагидро-1,2,4-триазоло-[1,5-а]пirimидин-5- и 7-оны // ХГС. – 2005. – № 2. – С. 246-251.

СИНТЕЗ И ПРОТИВОСУДОРОЖНАЯ АКТИВНОСТЬ ПРОИЗВОДНЫХ [1,2,4]ТРИАЗОЛО[1,5-а]ПИРИМИДИНА

А.И. Северина, Л.А. Перехода, В.А. Георгиянц

Национальный фармацевтический университет, Харьков

Резюме: осуществлен синтез производных 5-амино-7-фенил-4,7-дигидро[1,2,4]триазоло[1,5-а]пirimидин-6-карбонитрилов и 6-аминометил-7-фенил-1,2,4-триазоло[1,5-а]пirimидин-5(4Н)-онов. Синтезированные соединения проявили значительную противосудорожную активность.

Ключевые слова: синтез, 1,2,4-триазол, пиримидин, противосудорожная активность.

SYNTHESIS AND ANTICONVULSIVE ACTIVITY OF [1,2,4]TRIAZOLE[1,5-а]PYRIMIDINE DERIVATIVES

A.I. Severina, L.A. Perehoda, V.A. Georgiyantc

National Pharmaceutical University, Kharkiv

Summary: the derivatives of 5-amino-7-phenyl-4,7-dihydro[1,2,4]triazolo[1,5-а]pyrimidine-6-carbonitriles and 6-aminomethyl-7-phenyl-1,2,4-triazolo[1,5-а]pyrimidin-5(4H)-ones have been synthesized. Compounds synthesized showed high anticonvulsant activity.

Key words: synthesis, 1,2,4-triazole, pyrimidine, anticonvulsant activity.